

**ГЕРАЩЕНКО Данил**, здобувач вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Наукові керівники – **СУХІН В'ячеслав**, к.в.н., **ФЕДЯНОВИЧ Анатолій**, викладач I категорії

ВСП «Новомосковський фаховий коледж ДДАЕУ»  
м. Самар, Україна

## **ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕТІОТРОПНОЇ ТЕРАПІЇ КОРІВ, ХВОРИХ НА МАСТИТ**

*Актуальність проблеми.* Мастит все ще залишається однією з найскладніших ветеринарних проблем. Впродовж року ним можуть перехворіти від 20 до 50 % корів. Економічні збитки, які спричиняє мастит молочному скотарству, складають біля 70 % сумарних збитків від хвороб, що провокує зниження надоїв на 10–12 % в цілому по стаду, примусовий забій тварин, погіршення генофонду стада високопродуктивних тварини, загибель новонароджених телят, ветеринарні витрати.

При лікуванні маститу корів важливо враховувати те, що вони виконуються з одночасним охопленням усього дійного стада і проведенням робіт безпосередньо в місцях утримання тварин або на доїльних майданчиках. Таким чином, лікувальний метод повинен бути простим, швидко виконуваним, не травматичним і відповідати вимогам гігієни.

*Матеріали і методи досліджень.* Робота виконувалась на базі навчальної клініки ВСП «Новомосковський фаховий коледж ДДАЕУ», в підсобному господарстві Свято-Миколаївського Самарського монастирю та приватних господарствах міста Самар та Самарського району Дніпропетровської області на коровах червоної степової, української чорно-рябої та голштинської порід.

Всього відібрали 20 корів, хворих на мастит. За принципом пар-аналогів сформували 2 дослідних групи по 10 голів у кожній. Розподіл по групам проводили з урахуванням віку тварин і перебігу патологічного процесу.

Корів першої дослідної групи лікували «Мастіет форте». Корів другої піддослідної групи лікували введенням лікували «Мастисан А». Всі препарати вводили внутрішньоцистернально в дозі 10 мл з інтервалом 24 год (3–4 інсталяції) до одужання. Оціночними критеріями слугували тривалість терапевтичного курсу, відсоток одужання, витрати на лікування, економічний ефект.

*Результати досліджень.* Зібраний фактичний матеріал вказує на те, що синдроматика постлактаційного (клінічно вираженого) маститу істотно відрізняється від такої в період лактації. Так, основні ознаки запалення (гіперемія, підвищення місцевої температури, больова реакція, набряк тканин,

збільшення часток вимені) малопомітні або зовсім відсутні. У зв'язку з цим основною діагностичною ознакою клінічного маститу сухостійних корів є результати органолептичної оцінки секрету за частками вимені.

Виявлено, що обсяг секрету у запаленій частці вимені не знижується, а, навпаки, зростає, причому пропорційно тяжкості запалення. Мастит у період сухостою реєструється у 22 % корів, переважає катаральний і гнійно-катаральний мастит (45% від числа хворих), що свідчить про галактогенний шлях проникнення збудників маститу у вим'я.

Внутрішньоцистернальним введенням «Мастіет форте» в уражені частки вим'я було ефективне в 90,0 % випадків. Тривалість курсу лікування склала в середньому 4 доби, а кількість процедур – 2,5. Після отелення мастит не зареєстровано у жодної з тварин цієї групи. Курс лікування був на 1 добу коротше в порівнянні з «Мастисан А»; проведено на 1,5 процедур менше.

**Висновок.** Застосування «Мастіет форте» в якості лікарського засобу за гнійно-катарального маститу корів за 4-денним курсом забезпечує 90,0 % одужання тварин. За терапевтичною ефективністю «Мастіет форте» перевищує «Мастисан А».

---

УДК 619.616.98:579.887111

**ГНАТІЙ Олеся**, здобувачка вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ГОРЮК Юлія**, доктор ветеринарних наук, доцент  
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»  
м.Кам'янець-Подільський, Україна

## **ТИМУС ТВАРИН, ЙОГО ЗНАЧЕННЯ У РОБОТІ ІМУННОЇ СИСТЕМИ**

Тимус – єдине внутрішнє лімфоепітеальне утворення. В процесі ембріонального розвитку тимусу формується першим з лімфоїдних органів у всіх тварин. Він вважається головним лімфоутворюючим органом. У тварин він добре виражений у кінці ембріонального періоду і одразу після народження, в подальшому відбувається його неповна еволюція. Іншими словами розмір цього органу залежить від віку організму. Найбільший розмір цієї залози стосовно маси тіла відображається у новонароджених тварин.

Метою роботи було окреслити імунологічні функції тимусу, розкрити хвороби причиною яких є порушення функції тимусу.

Тимус або вилючкова залоза – належить до центральних залоз імунного захисту, кровотворення, в якому відбувається диференція Т-лімфоцитів, що потрапляють сюди з током крові з кісткового мозку. Тут виробляються регуляторні пептиди (тимозин, тимулін, тимопоетин), що забезпечують розмноження та дозрівання Т-лімфоцитів у центральних і периферичних органах кровотворення, а також низку біологічних активних речовин таких як: 1) інсуліноподібний фактор – знижує рівень кальцію в крові; 2) фактор росту – забезпечує ріст тіла.